

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. VII. De variis decretis & declarationibus S. Congregationis
Cardinalium circa vitæ communis observantiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

CAPUT VII.

De variis Decretis & Declarationibus S. Congregationis Cardinalium circa vitæ communis observantiam.

Q. 1. quæ sint speciales Declarationes, seu Decreta S. Congregationis Cardinal. circa vitæ communitatem servandam **R. 1.** Unum adducit *H. Casal, ex Quaranta*, alii alia ex aliis Authoribus; De quibus hic fileo.

R. 2. Decretum S. Congregationis Apostolicæ visitationis, quod specialiter de mandato S. D. Urbani VIII. examinatum per plures Sessiones, & tandem die veneris 13. Julii 1627. cum omnibus in eo contentis probatum, nostrisque constitutionibus insertum fuit, continet omnia ad amissum, requisita ad vitam sic communem, perfectionem, & sanctitatem. Cujus proinde Decreti sanctissimi puræ, & omnimodæ observantiæ ab omnibus constitutiones nostræ exigunt, & expectant. vide ibi.

R. 3. Aliud Decretum S. Congreg. *super statu Regularium*, de mandato S. D. Innocentii X. emanavit 1654. 5. Novembris, Romæ, specialiter pro Regularibus intra fines Italiæ, (quod obligat, ubi est receptum, & non revocatum.) In quâ inter alia habentur hæc verba: *In Conventibus tam pro primo, quam pro secundo Novitiatu assignatis non collocentur nisi Religiosi graves, devoti, exemplares, & regularis observantiæ, ac puritatis Regula studiosi. Præcipue verò caveatur, ne ibi ponatur aliquis qui non consentiat servare vitæ communem, quæ in prædictis Conventibus ad Regule præscriptum exactè observetur: indeque amovean-*

veantur, qui tam sanctæ ordinationi contradicere, aut quoquo modo se opponere ausifuerint. h. i.

R. 4. 1695. 18 Julij emanavit aliud decretum à Cong. super disciplina Regulari specialiter deputata, auctoritate & jussu S. D. N. Innocenti Papæ XII. nunc felicissimi gubernacula Ecclesiæ tenentis, cum Regularium Ordinum maximo provectu. In quo (intra fines Italiæ &c.) inhihetur quoque ulterior receptio Novitiorum, nisi sub conditione vitæ exacte communis servandæ. In eodem Decreto etiam plura præscribuntur Superioribus, pro vitæ communis faciliore introductione, & stabiliore conservatione. &c.

R. 5. Item ab eodem SS. D. N. Innocentio XII. hoc an. 1698. 4. Augusti confirmata, seu noviter erecta fuit Congregatio super disciplina Regulari; cui auctoritas data potissimum exacte vitæ communis observatiam promovendi-- & inhihendi, ne Conventus-- quovis modo institui contingat, nisi in quibus eadem vitæ communis perpetuò & exactè servari valeat.

Q. 2. Unde veniat, quòd hodie dum inveniantur Religiosi, qui cordi non sumant Decreta S. Concil. Trid. Summorum Pont. & S. Congregat. proinde vitam communem parùm aut nil curent.

R. id 1. in aliquibus fortè provenire, quia charitate frigidi, & oculò sani judicii per amorem inordinatum pecuniarum excæcati, non curant, sed suspendunt, retracti antiqua vivendi methodo, ac radicato habitu; proinde non minùs timent ac dolent de peculii seu depositi amissione, ac de viventis digiti à manu abscissione.

2. quia cordi non sumunt hanc obligatio-

nem, exemplō aliorum tam intra quàm extra Religionem suam abducti & abstracti. 3. aliorum onus in humeros Superiorū conjiciunt; qui si inciperent efficaciter verbo pariter & exemplo se & alios reformare, ipsis quoque obsequerentur & parerent, quamvis alioquin debilis ex se sint promptitudinis. 4. Multi simplices nullam circa hoc obligationem agnoscunt (quamvis subinde quæstiones de hoc audiunt moveri à Regularibus, quas tamen ipsi ad scholas remittunt) sed consuetū hucusq; in Ordine relaxatū vivendi modū quasi pro Regula tenentes, ad ulteriora se non reflectunt. 5. Insuper in aliquibus (qui tamē inexcusabiles sunt, si tamen tales ūllibi sint) videre est, quod in apostatis à fide vera presbyteris; qui quavis agnoscat se lumē veræ fidei deseruisse; attamē, quia pronūc putant sibi bene esse cum liberis suis, & uxorib⁹ putatis sibi sacri lego fœdere junctis, quasi excordes, curæq; omnis circa futura Dei judicia expertes, brutaliter & damnabiliter vivere pergunt, compurescunt, obdurescunt. NB. Quidquid sit de his omnibus; *unusquisq;* quidē onus suū portabit: at, dum exiguo conceditur misericordia pro sua ignorantia, aut incuria, Prælati horrendū subibunt judiciū ratione suæ incuriæ, omissionis, ac negligentiæ, si desperatè vixerūt, si oves reducere non curaverunt; quarū proinde sanguis de manibus eorū requiretur tunc, cū Ordinum sancti Fundatores stabunt contra eos accusatores ante tremendum tribunal *D.N. Jesu Christi*.

6. Tandē aliqui nimia pusillanimitate, & exigua de divino adjutorio confidentia absterriti, impossibile arbitrantur abrogatu, quod radicatū vident

vident tam firmo habitu; virium suarum soli tenentati insistentes, & juxta illam pondus operis hujus metientes.

Hi omnes dum excusationis vélamen prætendunt, æquè verè & facile dicerent, *nolumus*, dum dicunt, *non possumus*; proinde illis adapta evangelicum illud: *nolebant venire*; quia seipsum nimium amantes, aut nimis pro deficientia necessariorum in senio metuentes, maximam necessitatem, utilitatem, honestatem, jucunditatem, facilitatemque vitæ communis minimè pensant. De quibus in sequentibus

CAPUT VIII.

De multiplici utilitate vitæ regulariter communis.

REGULARIS vitæ communitati verissimè congruit dictum Apostoli, 1. Tim. 4.8. *Ad omnia utilis est, promissionem habens vitæ, quæ nunc est, & futura.* Nam revera & corporaliter & spiritualiter, temporaliter & æternaliter benedicuntur à Deo singulariter Religiosi, vitæ communitatem ritè & piè observantes; cujus fructus multiplices qui non gustant, ignorant; & qui ignorant, non curant, sed nauseant, allia Ægypti, calicæ escæ, quam dedit divina providentia, fatuè præponentes. De felicitate communitatis religiosæ vide infra C. 23. pronunc.

Q. I. Quot sint fructus quasi corporales, seu temporales vitæ communis. R. Ex Lessio, Lugane, Plato, Rodericio, Julio Nigronio, aliisque & Theologis, & Ascetis, quòd inter plures hi non sint minimi. 1. Est exoneratio multiplicium curarum,